

B O D O B N O V Y

PRESSKIT

Film: Bod obnovy
Žánr: sci-fi/thriller
Stopáž: 111 minut
Světová premiéra: 30. 6. 2023 Bucheon IFFF, Jižní Korea
Evropská premiéra: 3. 7. 2023 MFF Karlovy Vary
Česká a slovenská distribuční premiéra: 21. 9. 2023
Produkce: Česko, Slovensko, Polsko, Srbsko
CZ distributor: Bioscop
SK distributor: Continental Film

B O D O B N O V Y

SYNOPSIS

Představte si, že žijete v roce 2041, kdy máte právo být oživeni, když se vám stane nehoda či zemřete nepřirozenou smrtí. Stačí si jen pravidelně vytvářet digitální zálohu své osobnosti – BOD OBNOVY. Agentka Em právě dostává do rukou případ, kdy byla základní pravidla obnovy porušena. Bod obnovy oběti byl smazán a Em tak má před sebou výjimečný zločin. Strhující příběh zasazený do blízké budoucnosti, kdy technologie budou zaručovat lepší život a lidé si budou moci zaplatit jeho prodloužení.

B O D O B N O V Y

Režie: Robert Hloz
Scénář: Tomislav Čečka, Zdeněk Jecelín,
Robert Hloz
Producent: FILM KOLEKTIV - Jan Kallista
Producenti Film Kolektiv: Pavel Berčík, Silvie Michajlova,
Karla Stojáková, Ondřej Zima
Koproducenti: Česká televize - kreativní
producentka Helena Uldrichová
DNA (SK) - Rastó Šesták,
Peter Bebjak
Film Produkcja (Polsko) -
Stanisław Dziedzic
Mali Budo (Srbsko) -
Danilo Bećković, Marko Paljić
Kamera: Filip Marek

Střih: Jarosław Kamiński
Zvuk: Lukáš Ujčík, Samuel Jurkovič
Hudba: Jan Šléška
Architekt: Ondřej Lipenský
Kostýmy: Ivan Stekla
Masky: Vladimír Wittgruber
Finančně podpořili: Státní fond kinematografie, Audiovizualny
fond Slovensko, Polish Film Institute, Film
Center Serbia a Ministerstvo kultury Srbska,
Pražský audiovizuální nadační fond, Kreativní
Evropa Media
Workshopy: HAF-Hong Kong, Czech Springboard-Pilsen,
BiFan-Bucheon, Frontieres-Montreal,
Pitchbox-Sitges, Baltic Event-Tallin

B O D O B N O V Y

UŽ JSTE
SE DNES
ZÁLOHOVALI?

Em Trochinowská:

David Kurlstat:

Mansfeld:

Viktor:

Ředitel Rohan:

Doktorka Petra:

Kapitán, nadřízený Em:

Terezie Dudková, Viktorova teta:

Peter Trochinowski:

Kristina Kurlstatová:

Vyšetřovatel:

Dále hrají:

Andrea Mohylová

Matěj Hádek

Václav Neužil

Milan Ondřík

Karel Dobrý

Agáta Kryštůfková

Jan Vlasák

Iveta Dušková

Adam Vacula

Katarzyna Zawadzka

Richard Stanke

Jan Jankovský

Lech Dyblik

Lucie Štěpánková

Daniel Rouha

Tereza Richtrová

B O D O B N O V Y

ROBERT HLOZ

režisér, spoluscenárista

Proč právě tenhle film, proč právě tohle téma?

Když jsem byl malý, tak jsem byl posedlý tím, že nechci zemřít moc brzy. Říkal jsem si, že čím déle budu žít, tím více toho zažiju. Když jsme se pak potkali s naším scenáristou Tomislavem, přemýšleli jsme, jak bude vypadat náš první celovečerní film. Vždycky jsem si myslel, že to bude jeden herec a jedna lokace, něco velmi jednoduchého, ale padl nápad na film o společnosti, kde lidé nemají strach ze smrti a díky

tomu můžou žít dlouho. Začalo to mnou rezonovat, věděl jsem, že to je něco, co jsem ještě neviděl.

Co vás na tom bavilo nejvíc?

Přišlo mi to zajímavé a lákavé, protože mám pocit, že v Čechách lidé milují sci-fi, ale moc se tu nenatáčí. Jako malý jsem zbožňoval Macourkovy filmy a najednou tu byl námět, který mi přišel podobný. Takže se to všechno sešlo a byť se to zdálo ze začátku neuvěřitelné, tak čím více lidí o tom vědělo, tím více lidem se to líbilo a já jsem začínal věřit, že to opravdu může vzniknout. Od nějakého bodu už to pak nešlo zastavit a bylo na nás, abychom to udělali co nejlépe.

Z čeho jste čerpal inspiraci? Ovlivnila vás studia v zahraniční nebo třeba četba sci-fi knížek?

Jako malý jsem hodně četl sci-fi, to mě bavilo. Když jsem se díval na Hvězdné války na nějaké milionkrát ohrané VHS, tak jsem si říkal: Wow, tohle chci dělat! Akorát když už člověk chce začít točit krátké filmy, aby se to naučil, tak zjistí, že v Čechách děláme příliš mnoho romantických komedií a že není moc kde se učit. Měl jsem rád korejské

filmy, které mi přišly zajímavé, žánrové a zároveň to bylo umění. A tak jsem odjel studovat do Jižní Koreje a to mi otevřelo oči. Svět v Koreji vypadal velmi futuristicky a já tam chtěl natočit něco, co bych přivezl zpátky do Evropy. Věděl jsem, že to musí být funkční celosvětově, ne jen pro české publikum. To byl ten moment, kdy jsem pochopil, že to je ta cesta. Chtěl bych, aby moje filmy mluvily ke všem.

A natočil jste film Numbers, který uspěl na mnoha festivalech...

Vrátil jsem se z Koreje, měl jsem krátký film, který v Evropě všem připadal exotický, moc se líbil a otevřel mi spoustu dveří. Nebýt toho, vůbec bych nevěděl, na koho se obrátit s natáčením sci-fi celovečerního filmu. Díky tomuhle krátkému filmu jsem se seznámil se spoustou lidí - myslím, že s těmi nejlepšími u nás. A díky tomu jsem pak jen poskládal štáb z těch, kteří byli lepší než já a dali jsme dohromady Bod obnovy.

Producent Jan Kalista byl první volba?

Nejdříve jsem se radil s mou kamarádkou producentkou. Jí se námět moc líbil, sama si na to

B O D O B N O V Y

tehdy ale netroufala, a tak jsme dali dohromady jména tří producentů, kteří nám přišli cool. Sešli jsme se a mně přišlo, že s Honzou jsme měli (a stále máme) velmi podobný pohled na celý vývoj projektu. Pro mě bylo extra důležité, aby byl dostatek času na takzvaný development, na napsání scénáře, na další a další verze a na vystavění toho futuristického světa. Ale zároveň jsem si byl vědomý toho, že v našem českém rybníčku máme nějaká finanční omezení a že to nesmíme moc přestřelit, jinak se ten film zhroutl. Chtěl jsem najít balanc, aby byl ten film působivý, ale udělaný chytře. Rozpočet musel zůstat udržitelný, ale zároveň by to mělo působit co nejvíc velkolepě. Honza se mnou sdílel tuhle vizi a skutečně nám dovolil spoustu let ten film připravovat. A díky tomu to dneska může vypadat tak, jak to vypadá.

Co pro vás znamená slovo sci-fi?

Podle mě dobré sci-fi vždycky předává nějakou zprávu, poučení. Díváte se na nějakou pohádku, ale zároveň ta dilemata postav můžou stejně dobře fungovat v nějakém dramatickém filmu ze současnosti. Sci-fi je kouzelné v tom, že je schopné předat nějakou myšlenku o nás samých skrz populární žánr. Málodko chodí na nějaká depresivní dramata, ale sci-fi je cool žánr, který

si každý rád večer pustí. Takže když do toho člověk zakomponuje nějakou hloubku, tak vznikají dobré filmy.

Když jste napsali první verzi toho scénáře, jaký jste z toho měli pocit?

Já jsem měl skvělý pocit z prvních deseti stran scénáře, které odhalovaly koncept budoucího světa. Popisovalo se tam, jak funguje zálohování, jaká jsou pravidla. Jenže konec nefungoval vůbec. Psalo se mnoho verzí, scénář se vyvíjel různými směry. Hledali jsme zakončení, které bude velkolepé, silné a nezklame diváky. Důležité bylo, aby do sebe všechno logicky zapadalo. Je jednoduché napsat překomplikovaný scénář, který člověka začne nudit, protože už nestíhá všechny možné vztahy, ale zároveň je lehké spadnout k povrchnosti. Hledali jsme balanc.

A když jste se dostali k verzi, která se dala natočit, měl jste z toho podobný pocit?

Ano, ve střížně jsme na testovacích verzích pečlivě studovali, jak na to lidi reagují, abychom věděli, jestli je ty různé zákruty příběhu baví objevovat, nebo jestli naopak chtějí, abychom jim to řekli polopaticky. Dost dlouho se ladilo, aby to bylo tak akorát chytré a tak akorát zábavné.

Která scéna z filmu je pro vás nejzajímavější?

Jsou tam dvě scény, které mám moc rád. Jedna, když hlavní hrdinka poruší několik pravidel a její sok, kterého hraje Václav Neuzil, se jí vyptává na různé okolnosti. My jako diváci netušíme, jestli to o ní ví, nebo ne. Je to napínavá scéna, kdy čekáme, kdo v tom dialogu udělá chybu. Václav tam hraje skvěle, mám pocit, že je to hypnotizující. Druhá má oblíbená scéna je ta, kde se Andrea Mohylová s Matějem

B O D O B N O V Y

Hádkem snaží dostat do tajného režimu, aby byli nevyšetřitelní. Přicházejí při tom do styku se subkulturou, která má přístup k necenzurovanému internetu a k umělé inteligenci. Potkávají se s vrátným, který má moc rozhodnout, jestli je pustí dál. A ten způsob, jakým tahle postava komunikuje, je něco, za co jsme hodně bojovali od vývoje scénáře až po ten hotový film.

Která scéna pro vás jako režiséra byla nejnáročnější?

Na konci filmu je scéna, kde vidíme hlavní hrdinku nahou v takové nádrži. Je to decentně natočené, ale museli jsme ji celou ponořit na docela dlouhou dobu pod vodu, která byla ještě zahuštěná speciálním gelem, aby to vytvářelo takový nano efekt. Celé jsme to točili v hrozném mrazu venku jako úplně poslední záběr celého filmu, protože jsme čekali, že už bude teplo. U toho si Andrea vytrpěla neskutečné věci, ale byla statečná. A další den musela jít na průplach uší, protože to měla všude. Jsem jí moc vděčný, opravdu to stojí za to.

Co vás tenhle film stál?

Dělat sci-fi v Čechách je dost specifické v tom, že jako

režisér musíte spoustu věcí buď vymyslet, schválit a zadávat přesné požadavky. Nemůžu si nechat vyrobit deset nebo sto verzí rekvizity, ale musím vědět přesně, co to má být. Tohle je hodně časově náročné, protože si musíte všechno sám prototypovat, buď v hlavě nebo na papíře, dohledávat spousty referencí a rozhodnout se dopředu, aniž byste tu věc viděl naživo. Jsou to rekvizity, stovky různých grafik a zařízení, která se musejí vyrobit, musí je někdo naprogramovat, nadesignovat a vyexportovat do filmu. Každá věc má svůj vývoj, žádná tam není náhodně, v každém záběru je něco a v některých záběrech je toho spousta. Když se člověk nějak živí přes den, zkouší s hercem nebo přepisuje scénář, tak se tomuhle věnuje po nocích. V tom se utopilo devět let života.

Kdybychom se přenesli do té doby, nechal byste se obnovit?

Určitě, mně to přijde super. Je zajímavé, že mezi lidmi, co ten film znají, je to padesát na padesát. Debata mezi těmihle dvěma tábory mě na tom vždycky moc baví.

Jak vidíte svůj život v roce 2041?

Já myslím, že se budeme mít docela podobně. Svět

bude asi o dost bezpečnější. Z pohledu roku 2041 nám ten dnešní svět bude připadat jako absurdně nebezpečný. Nebudou autonehody, auta budou jezdit sama a všechno bude napojené na nějaký systém. Pořád bude možnost řídit vlastní auto, ale to bude využívat malé procento lidí. Dnešní doba nám bude připadat divná, stejně jako nám teď přijde divné, že se v 80. letech kouřilo v letadlech. Tehdy to bylo normální a úplně stejně se ta společnost posune i v budoucnu. Já budu určitě dělat filmy dál. Možná budu skládat nějaký svůj film jenom skrz umělou inteligenci. Uvidíme, těžko říct, protože jsme na prahu velké revoluce ve všech odvětvích.

Proč by podle vás měli na tenhle film lidé přijít?

Myslím si, že takový film tady ještě nikdy nebyl. Ukazuje Čechy v budoucnosti velmi zábavnou formou a příběh nabízí skvělá témata k diskuzi. Myslím, že když se na něj podíváte s někým, tak pak budete mít tři hodiny o čem se bavit, protože přináší spoustu témat o tom, jaké naše životy můžou jednou být.

B O D O B N O V Y

UŽ JSTE
SE DNES
ZÁLOHOVALI?

JAN KALLISTA

producent

Proč jste se rozhodl pracovat na tomto filmu, proč právě Bod obnovy?

Dělával jsem do té doby hlavně reklamy a váhal jsem, jestli vůbec dělat film. Tohle byla první věc, o které jsem hned po přečtení věděl, že ji chci dělat, protože tady ještě nikdy nic takového nebylo. Robert Hlož s Tomislavem Čečkou mi přinesli scénář, který byl už v první verzi skvělý. Řekl jsem si, že tohle by mohl být ten první film, který si chci opravdu vydobýt.

Co pro vás bylo jako pro producenta nejtěžší?

To, že nám natáčení několikrát přerušil covid. Člověk dá hodně energie do toho, aby se film nastartoval, a pak když už štáb intenzivně pracuje, je hodně náročné rozhodnout se to zastavit. Přerušit najednou energii těch lidí, přerušit jim tu hezkou práci, na kterou byli tak soustředění. Udělal jsem to navíc s vědomím, že vůbec nevím, kdy budeme moct pokračovat a jestli se to podaří s těmi samými lidmi. Co se týče realizace jako takové, tak to jsme z ničeho předem strach neměli díky tomu, že celý štáb byl skvěle připravený. Těšili jsme se a byl to hezký proces.

Jak probíhalo hledání lokací? Bylo těžké najít u nás místa, která působí futuristicky?

Budoucnost vyžadovala hodně postprodukčních úprav. Jasně jsme věděli, že chceme brutalistický styl, ale nechtěli jsme, aby to vypadalo dystopicky. Hledali jsme ikonické budovy, o kterých jsme si mysleli, že architekturou, ať už historickou nebo brutalistickou, budou v budoucnu výtvarně pořád kvalitní a zůstanou nositeli krásy. To pro nás představovalo například Národní divadlo, které jsme lehce upravili. Hledali jsme i v Bratislavě a v Polsku. Našli jsme krásnou budovu v Lublinu, takže jsme lokace skládali v rámci koprodukce z těch nejzajímavějších míst po celé Evropě.

Co pro vás znamená sci-fi?

Sci-fi je pro mě způsob, jak se uvolnit. Uvažování nad tím, jak by se věci mohly vyvíjet do budoucna a neobtěžkávat se historií. Například představovat si paralelně několik možných verzí našeho budoucího světa.

Vybaví se vám i dnes nějaký moment z natáčení, na který nikdy nezapomenete?

Pro mě byla nejdůležitější ta symbióza a energie celého štábu a všech, kdo na tom pracovali. Tým je seskládaný z několika debutantů. Je to debut režiséra, hlavní herečky, kameramana a hudebního skladatele. Když

B O D O B N O V Y

jsme natáčení po sedmi letech příprav spustili, tak bylo nádherné, jak to běží a jak jsou do toho všichni zapálení.

Která scéna je pro vás nejzajímavější?

Vždycky jsem se nejvíc těšil na scény, kdy se hrdinové dostanou do undergroundu, ale jinak se to v průběhu měnilo. Na začátku to byl kontrast světů. To, kam se moderní společnost v kapitalistickém světě posouvá v kontrastu s těmi etickými otázkami a tendencemi jít směrem, který by byl přirozenější a možná správnější. Scénář ale prošel mnoha verzemi a už jsem ho viděl tolikrát, že je těžké odpovědět.

Jak jste si vybrali představitelku hlavní role?

Andrea Mohylová nás přesvědčila. Hledání herců není jen o tom, jestli se na tu roli hodí, ale i o tom, jestli mezi postavami funguje nějaká chemie. Na roli Em Trochinovské jsme hledali někoho, kdo působí energicky, vyrovnaně, je zajímavý a zároveň pro ten film zahoří. Objevila se Andrea a bylo to ono. Najednou nám začala fungovat energie i mezi ostatními herci jako je Vašek Neužil, Matěj Hádek, Karel Dobrý...

Co všechno vás tenhle film stál?

Obrovské nasazení času a energie. Dokončili jsme ten film po devíti letech a člověk si za tu dobu projde různými vlnami. V některých se daří, věci se posouvají, ale v jiných se nedaří – ať už kvůli covidu nebo třeba kvůli partnerům, kteří s námi nakonec nemohli do tohoto projektu vstoupit. Byla to obrovská investice po všech směrech. Stálo nás to hodně času od rodiny, od osobního života, od kamarádů, o penězích nemluvě. Kdybych za sebou neměl skvělou partu a moje kamarády producenty, tak bych sám takový projekt vůbec nebyl schopný zvládnout. Všechno se to pak ale vyváží tím, že vznikne hezký film, který lidem snad udělá radost.

Nevzalo vám to chuť vrhnout se do dalšího sci-fi projektu?

Ne, já bych moc rád, ale musíme teď chvíli počkat a zjistit, jestli se bude film líbit a kolik lidí na něj přijde. To je pro nás samozřejmě lakmusový papírek toho, jestli vůbec budeme schopní ještě jednu takovou věc udělat. Naše finanční investice je taková, že když nepřijdou lidi, tak nás to životně ohrozí a já už nikdy žádný další film dělat nebudu. Navíc už do toho nemůžeme dávat tolik energie a času jako dřív. Od té doby, co jsme na Bodu obnovy začali pracovat, se nám všem změnil životy. Robertovi bylo 25 a teď už má rodinu. Mně se za dobu přípravy filmu narodily další tři děti. Rád bych znovu šel do sci-fi a pracoval s Robertem Hlozem a kameramanem Filipem Markem, musíme ale najít další lidi, protože takový film tady vznikl po dlouhé době a nejde to dělat znovu stejně. Když děláte něco poprvé a všichni tomu věří, tak do toho dají strašně moc energie. Ale s dalším projektem už to tak nebývá. Chceme se vyvinout, udělat větší film. Ale technologie se posunuly, jsou dražší a my máme obrovský limit českého trhu. Je nás tu 10 milionů a jen pro představu, abych si mohl dovolit dvojnásobný

B O D U O B N O V Y

rozpočet, tak bych potřeboval, aby na ten film šel každý ten člověk dvakrát. Teď budeme hledat cesty, jak spolupracovat se zahraničními partnery třeba z Ameriky. Vyvinout sci-fi stojí nesrovnatelně více než natočit komedii. Nechci to nijak zlehčovat, ale vizuální stránka a postprodukční náročnost trvají dlouho a pracuje na nich mnoho lidí.

Během filmu se asi každý sám sebe začne ptát, jestli by se nechal obnovit. Co vy?

Strašně by záleželo na okolnostech. Mám čtyři děti a kdyby ta možnost byla, asi bych se nechal obnovit, aby děti nebyly bez rodičů. Ale je otázka, co se stane při obnově s duší a tělem, když se člověk prožene přes jedničky a nuly. Nedej bože, kdyby se v té záloze uměl někdo vrtat a odstranit nějakou myšlenku...

Jak myslíte, že bude váš život vypadat v roce 2041?

Buď budu producent a budu dělat další sci-fi film, nebo ze mě bude rentiér, budu řezat dřevo na chalupě a budu v klidu. Asi se vyvinou nějaké technologie a my je budeme muset vyvažovat, aby nám nebraly více, než dávají.

Proč by měli jít lidé do kina na Bod obnovy?

Když přijdou, uvidí vizi toho, jak by to mohlo v budoucnosti vypadat. Mohlo by je to bavit, zvláště když se pak rozhlédnou kolem sebe.

B O D O B N O V Y

ANDREA MOHYLOVÁ

Em Trochinovská

Kdo je Em Trochinovská?

Em Trochinovská je mladá žena, detektiv. Její život se ve filmu rozkrývá pomalu. Já tu ženskou mám moc ráda, protože je mi blízká. Žiju s ní vlastně už od castingu, což je pět let.

Jaký jste měla pocit po prvním přečtení scénáře?

Když jsem ho poprvé četla a šla na casting, tak jsem cítila obrovské vzrušení. Přišlo mi perfektní, že se něco takového dělá v České republice, že do toho někdo jde, že na to sežene lidi. Byla jsem velmi šťastná, že něco takového vzniká.

Musela jste se na tuhle roli nějak speciálně připravit?

Ano, když mi volali, že jsem tu roli dostala, tak jsem zrovna scházela z Lysé hory u nás v Beskydech. Velmi intenzivně jsem se vrhla na trénink, ale pak se to oddalovalo a oddalovalo, až mi producent Honza Kallista řekl, ať už se na to vybodnu, protože bůh ví, jak to bude. Tak si říkám, dobře, tak bude mimino! A bylo mimino. Když jsem měla asi tři měsíce do porodu, tak mi zavolali, že to klaplo

a konečně se točí. Tím pádem veškeré moje fitness přípravy na roli byly ty tam, protože jsem byla kojící máma. Ale jsem ráda, že to dopadlo takhle, protože ona je to tak velká a zásadní věc pro neznámého herce, že by to mohl přehnat. Díky těhotenství jsem byla nohama pevně na zemi a byla jsem hlavně máma.

Další velkou změnou byla barva vlasů, jste přirozená bruneta...

Mně se ta nová barva vlasů moc líbila, ale je to neudržitelné. Jsem člověk, kterého nebaví se o vlasy starat, protože pracuju v divadle, kde mi s vlasy pořád něco dělají. Mám ráda vlasy přirozené a protože je mám hodně tmavé, tak mi tím odbarvováním na blond vznikaly výrazné odrosty a dostala jsem se do koloběhu návštěv kadeřníků. Kdyby to někdo moc chtěl, tak kvůli super roli bych do toho asi šla znovu, ale jinak ne.

Která scéna ve filmu pro vás byla nejzajímavější?

Asi všechny ty klidnější, s Matějem Hádkem. Mně se s ním skvěle pracovalo, protože je profík, takže mě vedl.

A dokázala jsem se na něj napojit, protože je to kámoš. Pak byly zajímavé samozřejmě ty akční věci. Když člověk poprvé běhá ve filmu se zbraní v ruce, je to obrovská pecka.

Co vám naskočí, když se řekne Bod obnovy, na co nejvíc vzpomínáte?

Asi nezapomenu nikdy na nic z natáčení, protože

B O D O B N O V Y

ten tým byl perfektní. Měla jsem tam miminko, můj muž byl úžasný a všichni nám obrovsky vyšli vstříc. Mám to celé spojené s mateřstvím. Když ten film vidím, tak přesně vím, v jaké fázi jsem byla. A přesně vím, jak mě ti lidé vnímali, jak se o mě starali, jak nás přijali jako rodinu. A my jsme zrovna čerstvě ta rodina byli, takže kolem nás vytvořili zázemí.

Co pro vás znamená sci-fi?

Sci-fi mám ráda, moc ráda na něj chodím do kina na velké plátno, kde film člověka usadí do židle. Jinak je pro mě sci-fi občas i výchova dítěte.

Kdyby byla ta možnost, uvažovala byste sama o Bodu obnovy?

Já nad tím uvažuji od té doby, co jsem četla scénář. A byla bych ráda, kdyby si nad tím zauvažovali sami diváci, až ten film uvidí. Asi to není úplně daleká budoucnost, všechno jde strašně rychle kupředu.

Jak si představujete sama sebe v roce 2041?

Představuji si sebe jako spokojenou a nohama na zemi. Když jsem byla malá, přála jsem si jen být člověk. To slovo je pro mě tak zásadní a obsáhlé, že tohle bych chtěla být dál. Člověk.

Proč by na tenhle film měli lidé přijít do kina?

Protože je to něco neobvyklého, velmi odvážného. Je to pecka. Člověk se dívá na plátno a je tím usazený do židle, je to neuvěřitelné na naše poměry. Investice do toho byla obrovská, tak bych si přála, aby se to vrátilo skrze lidi, pro které jsme to dělali.

B O D O B N O V Y

MATĚJ HÁDEK

šéf výzkumu v Institutu obnovy David Kurlstat

Jaké byly vaše první pocity po přečtení scénáře?

Pamatuju si, že se mi to líbilo.

Podstoupil jste kvůli této roli nějakou speciální přípravu?

Musel jsem se učit hrát na klavír! A protože jsem na klavír nikdy nehrál, tak to pro mě byl trochu stres. Bylo to pár takových poměrně složitých akordů, ale pak se to nějak doladilo kamerou.

Která scéna je pro vás ve filmu nejzajímavější?

Asi proces obnovování. Přišlo mi to dost zajímavé. Lidé se potopí do takového roztoku, tam proběhne nějaká reakce, a pak je zase vytáhnou. Ale je pravda, že mě vlastně zajímá úplně nejvíc ten finální film. Hodně se těším na to, jak se s tím natočeným materiálem dál pracovalo v postprodukci a co z toho vzniklo.

Co pro vás znamená sci-fi?

Sci-fi je jeden z mých nejoblíbenějších žánrů.

Kdyby ta možnost byla, nechal byste se obnovit?

Ano! Mohlo by se stát, že mě třeba zachytí vlak, když se budu vracet domů večer po trati za svojí rodinou, můžu mít mikro spánek nebo mě srazí nějaký řidič... A pak se samozřejmě velice rád vrátím.

Jak si představujete svůj život v roce 2041?

Já myslím, že budu veselej.

Proč by lidé měli na tenhle film přijít?

Myslím si, že na Bod obnovy by měli lidé přijít prostě proto, že je ten film dobrej. A já, kdybych v něm nehrál a byl normální divák, tak bych chtěl vidět po tak dlouhé době nové české sci-fi.

B O D O B N O V Y

VÁCLAV NEUŽIL

Agent Mansfeld

Kdo je agent Mansfeld?

Moje postava je agent Europolu. Pracuje pro stát stejně jako Em Trochinovská, nicméně je s ní trochu ve sporu, takže je to taková ambivalentní postava.

Jaké jste měl první pocity, když jste si přečetl scénář?

Cítil jsem z toho vzrušení. Nikdy v životě jsem jako herec nečetl sci-fi, protože jako český herec k tomu nemáte moc příležitostí. Takže pro mě to bylo, jako kdybych se dostal do šuplíku nějakému světovému scenáristovi.

Musel jste se na roli nějak speciálně připravovat?

Velká změna nebo fyzická příprava nebyla potřeba. Myslím, že Robert Hloz chtěl pro roli moji tvář rovnou takovou, jak ji viděl, takže jsem se nemusel razantním způsobem měnit.

Která scéna pro vás byla nejzajímavější?

Mám tam takovou akční scénu, rvačku ve třech lidech s Matějem Hádkem a Andreou Mohylovou. To pro mě byla nejzajímavější scéna, když jsem četl scénář, protože tam bylo málo textu a skoro každý druhý řádek byl popis, kdo odletí na stěnu, kdo koho hodí na kanape, kdo podleze, otočí se, střílí, mine, skáče... To jsem si nedokázal

představit. S Luděkem Jelenem a kaskadéry jsme to dávali dohromady a měli jsme speciální zkoušky, než jsme to natočili. Tahle scéna pro mě byla velká výzva.

Co si vybavíte, když se řekne Bod obnovy?

První, co si vybavím, je pohled Roberta Hloze a ten jeho úsměv, to jeho nadšení v očích, že si plní svůj sen.

Co pro vás znamená sci-fi?

Sci-fi pro mě znamená možnost nahlédnout do lidských mozků a lidského vědomí. Vlastně je to filozofická otázka. Jak stárnu, tak se mi sci-fi líbí víc a víc. Myslím, že dobré sci-fi není jen o té akčnosti a tricích, o tom, jak to tady bude vypadat v budoucnu, ale je to o tom, čeho je člověk schopen. To je pro mě na sci-fi nejvíce vzrušující. Že si můžeme představovat, na základě toho, co o lidech víme, čeho je člověk schopný v nějaké hypotetické situaci. Takže sci-fi je pro mě filozofie. A já si myslím, že toto všechno v Bodu obnovy je.

Kdybyste měl už tu možnost, nechal byste se obnovit?

Na to se asi všichni budeme sami sebe ptát po zhlédnutí Bodu obnovy. To je právě ta filozofická otázka. Teď bych nechtěl mít takovou moc nad svým životem, že bych

byl zároveň i Bůh, který rozhoduje o tom, jestli budu žít věčně...

Co myslíte, že budete dělat v roce 2041?

Budu snad už mít nějaký dům u oceánu v Portugalsku a budu jezdit nebo létat mezi domem a natáčením.

Proč by na tenhle film měli lidé do kina přijít?

Hlavně ať lidé chodí do kina. Jsem zastávce toho, že kina nesmí zemřít, takže ať lidé chodí na to, co mají rádi. Kdo má rád sci-fi, tak je tady s tímhle filmem největší příležitost, protože je to nejlepší české sci-fi za posledních sto let.

B O D O B N O V Y

AGÁTA KRYŠTŮFKOVÁ

Doktorka Petra Legerová

Kdo je doktorka Petra Legerová?

Doktorka Petra Legerová je oddaná pracovnice Institutu obnovy a podřízená ředitele Rohana, kterého hraje Karel Dobrý.

Jaké jste měla první pocity, když jste dostala tuto roli?

Říkala jsem si, že to buď dopadne skvěle, nebo to dopadne hrozně, protože science fiction je neskutečně těžký a v našem prostředí neobvyklý žánr. Zároveň jsem se těšila, protože Robert Hlozu mí vtáhnout ostatní do své vize, takže jsem mu věřila, že to zvládne.

Musela jste pro tu roli něco podstoupit?

Nemusela, ale rozhodně jsme tomu věnovali čas a příprava probíhala i přímo na place. Nebylo to tak, že jsme přišli na plac, šlo se točit a za půl hodinky bylo hotovo.

Která scéna pro vás byla nejzajímavější?

Utkvěly mi v hlavě hlavně scény, které jsou atmosférické, které vzbuzují takový mrazivý pocit nejisté budoucnosti. Zároveň si užívám ty různé technické vymoženosti. Jedna z nejvýraznějších a nejzábavnějších scén pro mě je ta, kde se objevuje takový detail se zuby... Nechci ho ale úplně prozrazovat.

Co se vám jako první vybaví, když se řekne Bod obnovy?

Ted' se mi jako první vybaví dojmy z toho, když jsem ten film viděla. Byla jsem nadšená a předčilo to moje očekávání. A druhá věc je určitě práce s Andreou a s Robertem.

Co pro vás znamená sci-fi?

Hodně specifický žánr, který nepatří mezi mé nejoblíbenější, ale na druhou stranu, když najdu sci-fi, které je pro mě zajímavé, tak je to pro mě zásadní. Například Blade Runner. To je skvělý film s úžasnými hereckými výkony, skvělou kamerou a hlavně scénářem. Taková sci-fi, která jsou skoro filozofická díla, pro mě mají velký význam.

Kdyby byla ta možnost, nechala byste se obnovit?

Nevím, na to vůbec nedokážu odpovědět. Někdy by to člověk chtěl pro svoje okolí. Ale sama pro sebe ne...

Jak myslíte, že bude váš život vypadat v roce 2041?

Doufám, že nebudeme mít Bod obnovy, protože to je hodně diskutabilní věc. Snad bude naše planeta stále žít a my k ní budeme přistupovat čím dál tím lépe. Doufám,

že poznáme, že je potřeba starat se o to, kde žijeme a o sebe navzájem.

Proč by měli lidé na tenhle film přijít?

Protože to je v českém prostředí něco úplně neobvyklého a je za tím vidět neuvěřitelné množství práce. Zní to pateticky, ale je to film dělaný srdcem. Ukazuje to, že když má člověk vizi, tak to jde, i když je od toho odrazován a nemá na to ideální podmínky. Myslím, že podmínky v Čechách nejsou pro tenhle žánr typické, a přesto je to jednoduše dobrý film.

B O D O B N O V Y

KAREL DOBRÝ

Ředitel Institutu obnovy Rohan

Kdo je ředitel Rohan?

Ředitel Rohan je ředitel institutu, který obchoduje se zálohami.

Když jste si poprvé přečetl scénář, jaký jste z toho měl pocit?

Měl jsem z toho dobrý pocit, na základě té četby jsem přijal tuto roli.

Musel jste kvůli této roli něco absolvovat?

Ne. Vždycky jen cestu na plac a pak zase domů.

Vzpomenete si na nejzajímavější scénu z toho filmu?

Vždycky bylo zajímavé lepit si umělý prst na ruku, na ten můj pahýl, a pak s tím nějak zacházet, jako že je to živé. To nejzajímavější se ale odehrává teprve potom, když to dodělávají v postprodukci. Už v teaseru se mi moc líbila estetika toho projektu.

Co vám naskočí při slovním spojení Bod obnovy?

Tohle. Tenhle film.

Ve filmu se objevuje i specifická architektura, vzpomínáte na nějakou zajímavou lokaci?

V Troji byl takový nový kampus s velkým studentským atriem, bylo to celé betonové. Tak to bylo pozoruhodné, tam je to moc pěkné.

Co pro vás znamená sci-fi?

Sci-fi je odjakživa zábava.

Kdybyste měl možnost nechat se zálohovat, udělat si Bod obnovy?

Dneska už se dělají kolena, kyčle, strojky na srdce, určitě to pokročí dál. Proč ne, když by ta možnost byla.

Jak sám sebe vidíte v roce 2041?

To je za necelých dvacet let? Tak to doufám, že naživu.

V čem je tenhle film podle vás výjimečný?

V té myšlence o možnosti nesmrtelnosti. Ta je sama o sobě taky nesmrtelná.

B O D O B N O V Y

MILAN ONDRÍK

Viktor Toffer

Kdo je Viktor?

Viktor je člověk, který se v příběhu jeví jako někdo nebezpečný, jako někdo, kdo může ohrozit společnost, je to člověk, o kterém málokdo ví, co ví. Žije na samotě se svou tetou a podezírají ho z terorismu. On má ale spoustu informací týkající se firmy, která se zabývá obnovou lidí.

Jaké byly vaše první pocity po přečtení scénáře?

První pocity byly úžasné! Moc mě potěšilo, že je to scénář odvážný, o budoucnosti, což v dnešní době není běžná věc. Taky mě moc potěšilo, když jsem se ve scénáři soustředil na svoji postavu Viktora a tam bylo: Zezadu vidíme člověka, kterému nevidíme do tváře... A já jsem si to hned představoval, jak ho budu hrát a vůbec jsem neřešil ten příběh a neřešil jsem, že je to asi člověk, který je velmi nebezpečný, a my nevíme, co si o něm myslet... To tajemno mě moc lákalo a fascinovalo, ten příběh tak napínal, že jsem byl pořád v očekávání, kam to až zajde.

Musel jste kvůli roli absolvovat nějakou speciální přípravu?

Speciální přípravu ani ne, ale měli jsme zkoušky, kde jsme si zkoušeli různé akce, kaskadérské věci, honičky, skoky a pády, samozřejmě že jsem měl taky dubléra, kterého jsem ale nechtěl, protože jsem si troufal na všechno sám. Pořád jsem říkal, že to zvládnou, že to chci udělat sám a produkce mi to nechtěla dovolit, ale potom jsem pochopil proč. V jeden moment můj kaskadér skákal na auto a přivodil si otřes mozku. Od té doby jsem přestal říkat, že chci dělat všechny kaskadérské scény sám. Takže jsem dostal jiného dubléra a mohli jsme v klidu pokračovat. A skutečně to bylo velmi akční natáčení.

A absolvoval jste také proces obnovy!

Ano, největší akční scéna je ta, když probíhá proces oživování. Na mojí postavě Viktora se ukáže vlastně celý ten proces obnovy. A to bylo skutečně zajímavé! Natáčelo se to dva dny a byla opravdu velká zima.

B O D O B N O V Y

Pamatuju si, že jsem byl namočený v takové velké kádi, ponořený v nějaké tekutině, která houstne. Až během natáčení toho záběru jsem si uvědomil, že v tom nemůžu dýchat, i když to bylo vymyšlené tak, abych dýchal. Nechtěl jsem ale záběr zkazit, chtěl jsem vydržet co nejdéle, takže ten moment oživení byl opravdu realistický. Tam jsem zažil skoro až opravdový pocit znovuzrození.

Která scéna pro vás byla nejzajímavější?

Mám rád ve filmech akci, ale ta scéna, o které jsem teď mluvil, mi utkvěla v hlavě. Byla to jedna z posledních scén, kterou jsem točil, a potom jsem onemocněl. Ale tak, že jsem se úplně vypnul a možná proto mi to tolik utkvělo v hlavě. Jinak mi často lidé říkají, že jim je líto, že skoro v každém filmu umřu. A tady mám radost, protože jim můžu říkat, že v tomhle filmu umřu dvakrát! Takže neporušuju tradici. Všechny ty scény ale byly fantasticky napsané, mě fascinoval už vizuál toho filmu! I když se to odehrává v budoucnosti, tak se to nepřehánělo. Používali jsme auta, které jsou teď moderní a ve filmu jsou to auta z budoucnosti. Představoval jsem si, že budeme oblečení ve skafandrech, a oni na mě hodili takový pletený svetr... A to mě hrozně bavilo.

Co pro vás znamená sci-fi?

Dětství. Nedělní odpoledne. Sci-fi mám spojené s filmem Četník a mimozemšťané, který jsem si jako dítě zapamatoval. Jsem rád, že se sci-fi žánr najednou objevil i u nás a že Robert Hloz do toho šel. Je to jeho celovečerní debut a mně se líbí ta jeho odvaha. Dřív se takové filmy točily častěji, ale už je toho málo, a proto mám radost, že se to stalo a ten film spatří světlo světa.

Kdybyste měl tu možnost, nechal byste obnovit?

Já asi ne, ale kdybych měl tu možnost, tak bych chtěl nechat obnovit některé lidi.

Jak si představujete sám sebe v roce 2041?

Já si myslím, že se moc věcí nezmění, ta doba jde dopředu tak rychle už teď... Když jsem byl na základní škole, tak jsme kreslili naši představu auta v roce 2000. A já jsem nakreslil auto, které mělo různé špice a výrůstky. Tak jsem si představoval budoucnost. No a přišel rok 2000 a taková auta vůbec nebyla. Vlastně byla podobná jako v době, kdy jsem kreslil svoje špičaté auto. Takže si myslím, že svět bude podobný jako teď.

Těšíte se na nové technologie?

Upřímně, trochu mě děsí, jak se dere dopředu umělá inteligence. A myslím, že by nás jako lidstvo mohla časem ohrožovat. Byly o tom už natočené i filmy, jak nás roboti začali ovládat... Myslím si, že tohle je velmi blízko a mám z toho trochu strach. Já sám jsem člověk, který rád fantazíruje o věcech, které by v budoucnu mohly být, ale budoucnost pro mě znamená hlavně návrat k prapůvodu a člověčenství. K lidskosti a mezilidským vztahům. K hodnotám, jako je tolerance mezi lidmi, vážit si života, vážit si druhých lidí a žít ve světě, kde je mír. Ve světě, kde bychom neopakovali chyby. Tak si představuju budoucnost v roce 2041, 2051 a tak dále.

Proč by měli lidé přijít na tenhle film?

Když jsem to četl, byla to pro mě haluz! A přesně taková haluz podle mě v našich kinech chybí. Je to velmi kvalitně natočený film, je to žánr, který udrží diváka v napětí až do konce a hrají tam fantastičtí herci. To neříkám kvůli sobě, ale kvůli českým kolegům! Ten tým je seskládaný tak, že se film podle mě opravdu podařil a sám se na něj neskutečně těším.

B O D O B N O V Y

**UŽ JSTE
SE DNES
ZÁLOHOVALI?**

IVETA DUŠKOVÁ

Viktorova teta Terezie Dudková

Kdo je Terezie Dudková?

Je to žena, která pochopila, o čem svět je a že se na tenhle svět nerodíme proto, abychom hamounili peníze, ale proto, abychom prožívali radost. Alespoň tak jsem ji pochopila ze scénáře a dokonce jsem si myslela, že to je nejkladnější postava celého filmu. Pak jsem byla upozorněna, že to tak úplně není. Terezie je zemitá ženská se zdravým rozumem, která pochopila, že tudy cesta nevede. Pro mě. Jak ji bude číst divák, to se uvidí. Ale pro mě je to opravdu super ženská, i když někdy tvrdá. Je mi sympatická.

Jaké byly vaše první pocity, když jste si přečetla scénář?

Mně se to líbilo, opravdu se mi to líbilo. Říkala jsem si, že je to film, který je potřeba, aby lidé v téhle době viděli a měli možnost rozhodnout se o své budoucnosti.

Bylo něco, co jste musela pro tuto roli podstoupit?

Ano, nastavit si cop, protože tak dlouhé vlasy jsem neměla, ale jinak jsem zevnějšek moc upravovat nemusela. Zevnitř jsem ale cítila, že já jsem naturelem laskavější, takže jsem hledala určitou míru nekompromisnosti, přísnosti a velké vnitřní síly. To byla výzva.

Která scéna pro vás byla nejzajímavější?

Nejzajímavější pro mě byla asi scéna, kde musím pracovat s teaserem, protože jsem v něčem technicky nešikovná a nikdy jsem pistoli nedržela. Rozesmívalo mě, že na někoho mířím zbraní, ale na druhou stranu mě bavilo, že si můžu zahrát takovou akční ženskou.

Jaká scéna se vám vybaví, když se řekne Bod obnovy?

Mně se vybaví jeden rozhovor, který máme s Andreou, ztvárňující hlavní postavu. Mluvíme o tom, že můj synovec maže data. Ona mi říká, že to je vražda a já jí odpovídám: Ne, to je život. Zabít můžete jenom člověka, ne soubor dat. A to je věta, která se mnou neuvěřitelně rezonovala a už při čtení scénáře jsem si říkala: jo, jo, jo, takhle to je! To je něco, co si odnáším z té mé role.

Co pro vás znamená sci-fi?

Sci-fi jsou pro mě hlavně knížky, i když jsem sci-fi nikdy moc nečetla. Nenapadlo mě, že se té sci-fi reality, která tam byla popisována, můžu dožít. Já bych se klidně vrátila třeba o sto let zpátky a zažívala raději První republiku. Tedy ne válku, ale větší spojení s přírodou než spojení s technikou.

Takže kdyby vám nabídli Bod obnovy, tak byste odmítla?

No samozřejmě! Já věřím svému tělu a nepotřebuju se obnovovat.

Jak si představujete svůj život v roce 2041?

Já si představuju, že žijeme v přírodě, v takových maličkých komunitách, tančíme, zpíváme, radujeme se, sbíráme byliny a každý do toho společného prostoru vnáší to, co ho baví, to, co umí, to, o co se chce s ostatními podělit. Určitě to nevidím jako nějakou technickou společnost.

Kdo by podle vás měl vidět Bod obnovy?

Kdokoliv, kdo chce nahlédnout do toho kterak ne. Já si myslím, že tudy cesta nevede. Nebo alespoň pro mě tudy určitě nevede.

B O D O B N O V Y

RICHARD STANKE

Vyšetřovatel

Kdo je váš vyšetřovatel?

Je to vyšetřovatel jednoho kriminálního případu, věcí, které se staly a jsou důležité pro hlavní hrdinku příběhu.

Jaké byly vaše první pocity po přečtení scénáře Bodu obnovy?

Přiznám se, že jsem si vůbec nedovedl představit, jak se to bude natáčet. Ten scénář samotný byl nabitý tolika nápady, že jsem vůbec netušil, jak se to bude technicky provádět. Ale jinak mě scénář zaujal od první chvíle. Je to něco výjimečného v našich zeměpisných šířkách!

Musel jste kvůli natáčení podstoupit nějakou přípravu?

Jen jsem se musel naučit text. Natáčeli jsme během pandemie a moje obrazy se odehrávaly v noci, navíc byl leden a v tu dobu přišly velké mrazy a ty byly ještě umocněné, protože jsme točili u řeky... Takže to celé bylo celkem kruté, ale všechno jsme to zvládli.

Co pro vás znamená sci-fi?

Přiznám se, že nejsem moc velký fanoušek sci-fi, ale mám rád tu kombinaci humoru spojenou s tímhle žánrem.

Kdybyste měl tu možnost, nechal byste se obnovit?

Myslím, že kdyby byla ta možnost, tak asi ano. Myslím, že málokdo by nechtěl zažít věci, které v budoucnu přijdou. Je to dost lákavá představa!

Jak si představujete svůj život v roce 2041?

Nevím, asi budu v důchodu. Ale myslím, že to bude příjemná stránka života.

Proč by měli lidé přijít na tenhle film do kina?

Myslím si, alespoň z toho, co jsem zatím viděl, že je ten film velmi zajímavý, profesionální, velmi dobře udělaný. Je to film, který se v našich zeměpisných šířkách často nevyskytuje.

B O D O B N O V Y

ADAM VACULA

Peter Trochinowski

Kdo je Peter?

Peter je pianista, virtuos, manžel hlavní představitelky, kterou hraje Andrea Mohylová. Peter jezdí po celém světě, koncertuje a tím se živí.

Jaký byl váš první pocit po přečtení scénáře?

Měl jsem pocit, že něco takového v Česku dlouho nebylo. Jako velký milovník sci-fi jsem řekl hned, že toho chci být součástí. Měl jsem pocit, že čtu něco originálního.

Co pro vás znamená sci-fi?

Překračování světů a hranic, objevování nějakých nových světů a nových existencí. Kvůli odcizené komunikaci s těmi světy pak i možnost nějakého kontaktu, nějakého navázání se na sebe jako na lidstvo. O tom to je – sebezkušenost skrze sci-fi.

Kdyby byla možnost, nechal byste se obnovit?

Asi ano, jsem fascinovaný umělou inteligencí. Mám

z toho ale také zdravý respekt – kvůli její autonomii. Nevím, do jaké míry jí dát prostor. Je tam strašně tenká hranice, aby nás nepohltila, abychom se z té její autonomie jako lidstvo nezbláznili, abychom jako homo sapiens přežili. Musíme být hodně obezřetní.

Myslíte, že to přežijeme?

Fascinace technologiemi je cítit všude. Sami sebe hackujeme, snažíme se upgradovat. Bereme nootropika, abychom posílili kognitivní paměť, abychom byli bystřejší, abychom se dostali do mentálního stavu, do kterého se chceme dostat. Existuje tu fascinace neustálým upgradováním sebe sama. Je otázka, jestli si necháme dát neuralink, jak říká Elon Musk, a budeme jako kyborgové. Musk říká, že už nyní jsme kyborgové, protože jakékoliv chytré zařízení je prodloužení naší osobnosti.

Jak jste se připravoval na svou roli?

Bylo to v takové rychlosti, že jsme s režisérem zkoušeli

B O D O B N O V Y

scénu, kterou jsme měli točit den nato. Zkoušeli jsme ji aspoň dvacetkrát. Byla důležitá, protože otevírá svět hlavní postavy a rozbíhá děj. Ale řekl jsem, že budu součástí v jakékoliv formě, protože ten text a ten scénář byl originální a výjimečný.

Co vám přišlo na scénáři nejzajímavější?

Mně přišlo fascinující, jak je to blízké. Nemám v paměti konkrétní scénu, ale získal jsem z toho pocit, že musíme být opravdu hodně opatrní. To, co se děje v tom scénáři, se může za týden stát nám, a kdo ví, jestli už se to neděje. Z toho jsem měl husí kůži.

Jak si představujete svůj život v roce 2041?

Já doufám, že se ho ještě dožiju. Ale představuju si, že umělá inteligence bude pomáhat a přinášet pozitiva. Četl jsem, že v Japonsku bude pomáhat starým lidem v jejich osamělosti, bude jejich kamarádem. AI v tom roce bude spíš pomocníkem než ničitelem lidských vztahů, nebude se snažit člověka upgradovat. Homo sapiens si bude hledat nové cesty a doufám, že si zachováme lidskost a technologie budeme využívat tak, aby nám ve společnosti pomáhaly a neškodily.

Proč by měli lidé na tenhle film přijít?

Spousta dobrých sci-fi rozvíjí představivost, rozvíjí lidské vědomí a snaží se nahlédnout, co je za hranicí, co je v blízké budoucnosti. Snaží se také lidem ukázat, za co je dobré být vděčný – myslím si, že je to život jako takový. I náš film přináší tohle memento mori. Je to takový budíček. Je to prostě dobré sci-fi.

B O D O B N O V Y

FILIP MAREK

kamera

Jak jste se k tomuto projektu dostal?

Robert mě oslovil asi před šesti lety, navzájem jsme se znali jen přes komerční práce. Pamatuju si, jak mi říkal, že bychom spolu měli natočit alespoň jeden projekt, než začneme pracovat na filmu. Celkově se to trochu protáhlo a my natočili nespočet projektů. Hodně nám to nakonec pomohlo, sehráli jsme se.

Jaké byly vaše první pocity po přečtení scénáře?

Rozhodně velké překvapení a zároveň obavy. Nic podobného se tu nenatočilo více než 50 let. Zároveň to byla obrovská výzva. Věděli jsme, že pokud se nám nepodaří film natočit tak, jak jsme si ho představovali, může to ukončit podobné pokusy na další roky. Proto jsme se filmu věnovali na maximum.

„Viděl“ jste film v hlavě hned, nebo vizuální stránka postupně vznikala až po konzultacích s Robertem Hlozem?

Myslím, že jsme s Robertem docela brzy našli

společnou vizi – věděli jsme, že se musíme opřít o lokace, to byla jediná šance, jak film s naším rozpočtem posunout někam dál. Pracovali jsme s pár filmy jako inspirací, snažili jsme se však najít něco osobitého, co by náš svět udělalo trochu jedinečným. Pamatuju si, že jsme pečlivě připravovali každý záběr, fotili si úhly kamer, dokonce jsme používali 3D software Blender. Většinu lokací jsme totiž měli i ve formě 3D modelu od architekta Ondřeje Lipenského. Dalo nám to možnost se pak v té vizualizaci projít a zjistit, kde a jak scénu nejlépe odehrát. Nebo jaký roh například nevidíme a na co je potřeba se pořádně zaměřit.

Která scéna pro vás byla ve filmu nejzajímavější?

Těch je naštěstí hodně. :) Ale kdybych měl jednu vybrat, tak to bude scéna s Dudkovou – vedoucí sekty, která se odmítla přizpůsobit pravidlům obnovování. Ta totiž představuje odlišný pohled na náš svět. Pamatuju si tuto scénu už z prvního čtení scénáře, hodně mi utkvěla v paměti věta „Vzdala jsem se kontroly“. Další z mých

oblíbených scén je asi probuzení v autě, kde Em a David čekají právě na Dudkovou. Myslím, že se nám tam podařila zachytit neuvěřitelná ranní atmosféra, která se táhne celou scénou.

Která scéna byla z vašeho pohledu nejtěžší?

Hodně náročná byla celá úvodní scéna, museli jsme ji totiž stihnout za jeden den. Byla hrozná zima, na střeše foukal studený vítr, byli tam kaskadéři, jeřáb, hodně přesunů, přestal fungovat výtah. Celý dům byl bez elektřiny, takže všude tma. To bylo hodně intenzivní a časově náročné, všechno muselo šlapat na minuty.

Bylo natáčení tohoto filmu pro kameramana v něčem odlišné od běžného natáčení?

Myslím, že ani ne. Co se rozhodně lišilo byla příprava, ta byla neuvěřitelně pečlivá. Strávili jsme například asi tři měsíce na obhlídkách, projeli jsme snad všechny potenciálně zajímavé lokace v Česku, Polsku a na Slovensku.

B O D O B N O V Y

UŽ JSTE
SE DNES
ZÁLOHOVALI?

Jak byste laikovi vysvětlil, proč vypadá tento film tak světově?

Rozhodně jsme měli dobrou startovací pozici, sci-fi z blízké budoucnosti si jednoznačně říká o zajímavé výtvarné pojetí. A doufám, že film nepůsobí světově jenom díky absenci žánrových filmů v naší kinematografii. Zásadní bylo, že všechny výtvarné složky byly na jedné lodi, pracovali jsme společně a dobře se doplňovali. Zní to jako samozřejmost, ale někdy to tak bohužel není. S Robertem jsme k filmu vytvořili „bibli“, ta obsahovala vlastně skoro všechny informace ke kreativní stránce filmu, od jednotlivých záběrů a lokací, přes popis scén, referencí na světlo až po záběrování. Myslím, že tato bible nám hodně pomohla udržet výtvarný styl filmu až do konce.

Co pro vás znamená sci-fi?

Sci-fi je vždy odrazem reality, posunutou realitou se snaží komentovat velice aktuální a palčivá témata. I přesto, že se pohybujeme ve smyšleném světě, vztahujeme si tato témata na naši osobní zkušenost.

Kdyby ta možnost byla, nechal byste se obnovit?

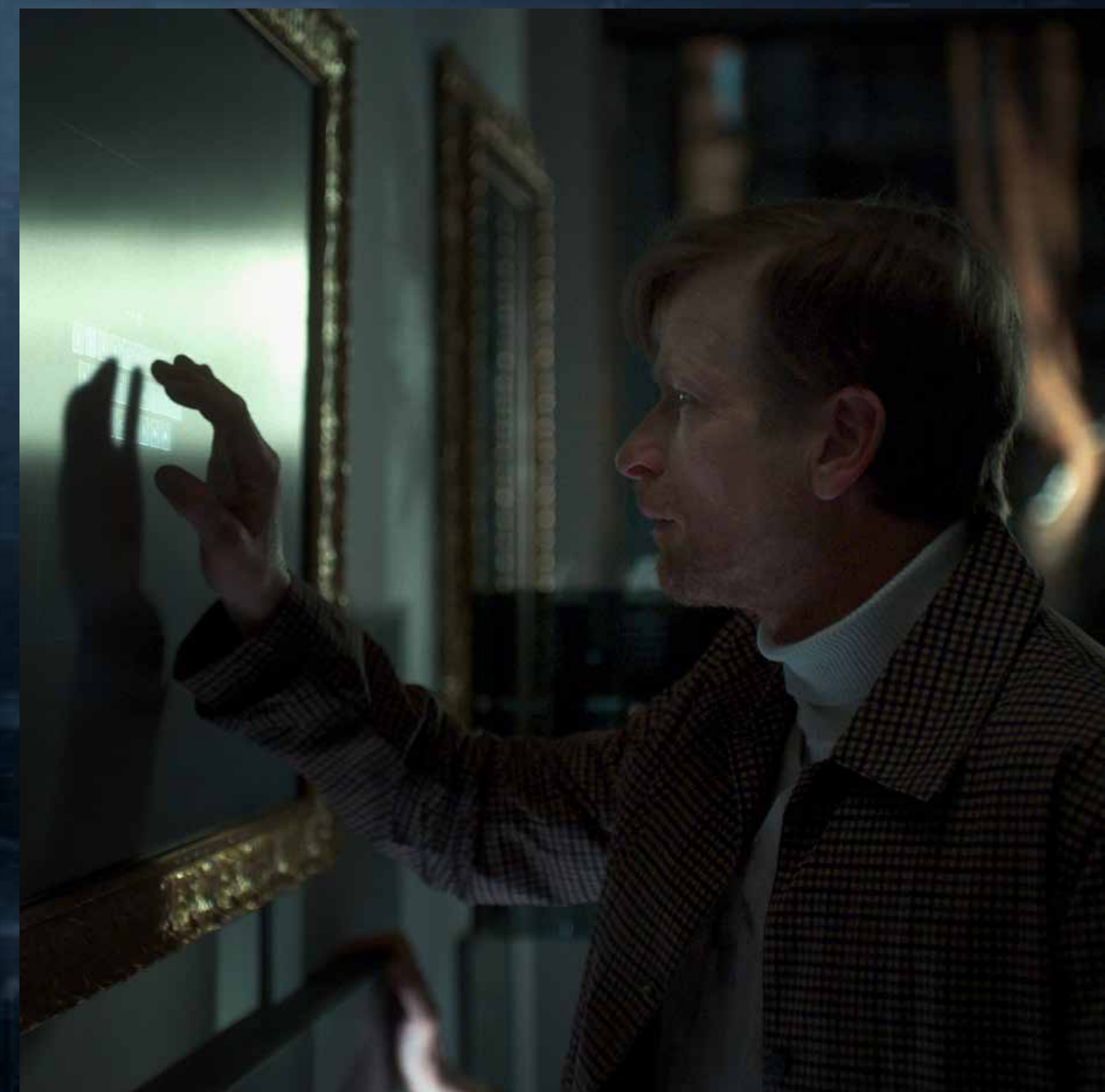
Určitě nechal!

Jak si představujete svůj život v roce 2041?

Doufám, že budu mít možnost dál pracovat, cestovat a vést spokojený rodinný život.

Proč by lidé měli na tenhle film přijít?

Bod obnovy je dílem nastupující filmařské generace, která chce přistoupit k filmu inovátorsky, ale zároveň poctivě. Chce otevírat nová témata, která se tu prozatím ve filmech moc neobjevovala. Chtěli jsme vytvořit film, který bude schopný upozornit na české filmaře v zahraničí a zároveň zaujme tuzemské diváky. Tím, že přijdou na náš film, nám dají najevo, že má cenu se takovýmito filmům věnovat dál.

B O D O B N O V Y

JAN ŠLÉŠKA

autor hudby

Jak jste se dostal k tomuto projektu?

Seděli jsme asi před rokem s Robertem Hlozem v kavárně a on mi říká: Dokončuju teď můj celovečerní film, nechtěl bys do něj složit hudbu? Poslal mi úvodní scénu, abych mu pro ni zkomponoval moji vlastní estetickou představu. A ta skladba tam skoro beze změny zůstala doteď.

Jaké byly vaše první pocity po přečtení scénáře?

Scénář jsem přečetl jedním dechem. Skutečně mě příběh oslovil. To byl moment, kdy si mě ten film začal získávat. Když mi potom Robert poslal první střih a hotové VFX, tak už se moje zaujetí jenom stupňovalo. Zhruba po roce tvorby jsem seděl na kontrolní projekci ve velkém sále a říkal jsem si: Wow, měl jsem fakt štěstí být u vzniku velkého filmu. Jako diváka mě to celé úplně polapilo. Těším se, až ho znovu uvidím v kině.

Naskočila vám představa o hudební složce celého filmu hned, nebo jste ji třeba tvořil i podle představ

Roberta Hloze?

I přesto, že má Robert o věcech jasnou představu, je otevřený tomu nechat se překvapit novým úhlem pohledu. Když jsme seděli nad prvním obrazovým střihem, definovali jsme si emoce a atmosféru, které by bylo potřeba v jednotlivých scénách hudbou podpořit a jaké scény mezi sebou ve filmu významově propojit. Žádné přesně definované hudební zadání jsem od Roberta nedostal. Mým hlavním cílem nebylo hudbou jen podporovat to, co už jde v obraze vidět, ale hlavně s její pomocí vytvořit filmu třetí rozměr. Vykouzlit feeling, který na plátně bez hudby vidět není.

Jaký byl tedy postup tvorby hudby k touto filmu?

Musím Robertovi zpětně poděkovat, že při střihu filmového materiálu zvolil neobvyklou cestu. Spolu s Jarosławem Kamińskim obraz nepodkládali žádnou pomocnou referenční hudbou. Dostal jsem tak úplně němý první střih. Byly tam jen dialogy z natáčení. Když jsem pak koukal na první verzi obrazu, byl to pro mě

úplně nepopsaný list. Měl jsem možnost nechat na sebe působit vizuální dílo v čisté podobě. Byl to pro mě fascinující zážitek a velké dobrodružství. Když jsem na film koukal, začaly pomalu přicházet první hudební myšlenky. Ty jsem pak postupně realizoval a společně s Robertem jsme je doladily do finální podoby.

Která scéna pro vás byla ve filmu nejzajímavější?

Baví mě tvořit hudbou napětí a neočekávaný moment překvapení – zvrát. Napínat diváka, kam to jen jde a pak ho překvapit něčím, co nečekal. Takových scén je ve filmu hodně.

A která scéna byla z vašeho pohledu nejtěžší?

Specificky žádná. Pro každou scénu mě komponování bavilo stejně. Skládání hudby pro film má dvě fáze. První je dramaturgická. To je ta pragmatičtější, strategická část plánování účinku hudby na diváka. A pak přichází ta druhá část, kdy v rámci dramaturgie hudba naplňuje její potřeby. To je fáze, kdy už si prostě jen hraju a můžu

B O D O B N O V Y

UŽ JSTE
SE DNES
ZÁLOHOVALI?

se víc odpoutat od logického myšlení. Mám totiž více méně definovaný směr a také určitá omezení vyplývající z každé jednotlivé scény.

Je tvorba hudby ke sci-fi v něčem jiná než u jiných projektů?

Pole působnosti pro hudebního skladatele je v takovém žánru určitě obecně mnohem širší. Bavilo by mě, kdyby diváci nepřemýšleli o hudbě v rámci žánrových mantinelů, ale vnímali soundtrack jako nedílnou organickou součást filmu. Necítím, že je mým úkolem film hudbou uzavřít do škatulky nějakého žánru – spíš naopak. Při komponování jsem na sebe nechal působit obraz, herce, rytmus, atmosféru, kontrasty a celkovou estetiku filmu. Už při prvních zrealizovaných tónech se ale hudba ve spojení s filmem stává živým organismem. Začíná si žít tak trochu svým životem a já už pak ten její život pozoruju, rozvíjím a usměrňuju. Takhle já skládám hudbu – zkomponuju skladbu podle představ a záměru a nechám to pak celé na sebe působit s obrazem. Něco uberu, přidám, změním a ta změna promění vnitřní strukturu a stávající vztahy s filmem. A tak pořád dokola až do chvíle, kdy přestanu mít potřebu cokoliv měnit. To je moment, kdy pro mě nastává kouzlo – synergie hudby a obrazu.

Používal jste nějaké specifické nástroje, programy, AI?

Robert chtěl od začátku zkomponovat odvážný nonkonformní soundtrack s použitím překvapivé instrumentace. Tahle jeho vize a zadání je pro skladatele snem. Používal jsem opravdu širokou paletu výrazových prostředků od ženských a dětských zpěvů, přes tradiční symfonický orchestr s použitím avantgardních technik až po samplované akustické nástroje a syntetizátory.

Jak byste laikovi vysvětlil proč Bod vypadá a zní tak světově?

Jestli Bod obnovy vypadá a zní světově, tak je to tím, že si všichni tvůrci tohoto filmu mentálně nedávali žádná omezení. Myslím si, že nikdo nekalkuloval s tím, že je to český film, ale že je to hlavně FILM.

Co pro vás znamená sci-fi?

Sci-fi pro mě znamená obrovskou možnost imaginace a tvůrčí svobody.

Kdyby ta možnost byla, nechal byste se obnovit?

Ano. Ale chtěl bych k tomu vždycky dostat nějaký dárek!

Jak si představujete svůj život v roce 2041?

Můj život v roce 2041 si představuju tak, že budu sedět se zavřenýma očima třeba v lese a hudební myšlenky mi bude zaznamenávat nějaký scan rovnou na cloud. Já si je pak u sebe ve studiu budu přehrávat a pracovat s nimi.

Proč by lidé měli na tenhle film přijít?

Protože je to fakt skvělej a velkej film!

B O D O B N O V Y

PR FILMU

Gabriela Vágner
Mia Production
t: + 420 602 789 242
m: info@miaproduction.cz

PRODUKČNÍ SPOLEČNOST

Pavλίna Muzikářová
Film Kolektiv
t: +420 777 550 805
m: pavlina@filmkolektiv.cz

DISTRIBUTOR

Jana Šafářová
Bioscop
t: +420 606 732 779
m: jana.safarova@bioscop.cz

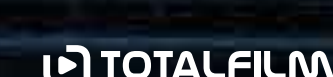
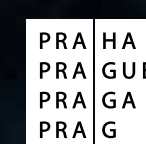
PRODUCENT

KOPRODUCENTI

FINANČNĚ PODPŮRILI

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

CZ DISTRIBUTOR

SK DISTRIBUTOR

INTERNATIONAL SALES

B O D O B N O V Y

